

SUNTAŽNIEKS

Suntažu pagasta mēnešraksts

Nr. 07 (291)

Otrdiena, 2018. gada 31. jūlijs

ŠAJĀ NUMURĀ:

• P/a Rosme informē	• Suntažiem 795	• Dzejas lappuse
• XXVI Vispārējie latviešu Dziesmu un XVI Deju svētki	• Baltais krusts	• Svētki Juglas ciemā
	• Zudušie kapi	• Kultūras namā augustā

Foto Andris Linde

*Un tādas lielas laimes nemaz nav.
Ja jums to vēl, tad ziniet: tie ir nieki.
Ir tikai tādas mazas laimītes.
Ir tikai tādi mazi ikdienības prieki.*

(I.Ziedonis)

P/A ROSME INFORMĒ

Ogres novada pašvaldības aģentūra ir saņēmusi 28.06.2018. atzinumu par pazeminātu nekaitīguma un kvalitātes prasību noteikšanu dzeramajam ūdenim Ogres novada Suntažu pagasta ūdensapgādes sistēmā "Jugla".

Inspekcija ir ņēmusi vērā Pasaules Veselības organizācijas 2017. gada vadlīnijas "Vadlīnijas par dzeramā ūdens kvalitāti" un pieņēmusi šādu lēmumu: "Noteikt uz trīs gadiem no 2018. gada 10. jūlija līdz 2021.

gada 9. jūlijam Ogres novadā pa Suntažu pagasta ūdensapgādes sistēmu Jugla piegādātajam dzeramajam ūdenim jaunu īpašo normu dzelzs saturam – 1,4 mg/l.

Inspekcija lēmumu pieņēmusi atbilstoši Pārtikas uzraudzības likuma 19. panta sestajai daļai un 14.11.2017. Ministru kabineta noteikumu Nr. 671 "Dzeramā ūdens obligātās nekaitīguma un kvalitātes prasības, monitoringa un kontroles kārtība" 71., 76., 77. un 80. punktam.

Rita Grāvīte

XXVI VISPĀRĒJIE LATVIEŠU DZIESMU UN XVI DEJU SVĒTKI

Vispārējie latviešu Dziesmu un Deju svētkiem Latvijas valsts simtgades zīmē norisinājās no 30. jūnija līdz 8. jūlijam. Pēc vairāku gadu gatavošanās, apgūstot speciālu svētku repertuāru un piedaloties repertuāra pārbaudes obligātajās skatēs, svētkos Suntažu pagastu pārstāvēja pieci kolektīvi, kas ir lielākais kolektīvu skaits no Ogres novada pagastiem.

Svētki Suntažu kultūras nama pašdarbniekiem sākās ar Svētku gājieni 1. jūlijā.

Svētdienas rītā Suntažu Kultūras nama pagalmā pulcējās dziedošie un dejojošie kultūras nama kolektīvi – kopskaitā pieci, kas ir

vislielākais kolektīvu skaits no Ogres novada lauku pagastiem.

Mēs, jauktā kora „Suntaži”, folkoras kopas „Saule”, deju kolektīvu „Spāre”, „Sunta” un „Suncele” dalībnieki atklājam Latvijas simtgades Dziesmu un deju svētkus, kopīgi nodziedot mūsu vissvētāko dziesmu – Latvijas himnu, noklausoties uzmundrinošus, atzinīgus vārdus un laba vēlējumus no kultūras nama vadītājas Dzidras Sproģes un pagasta pārvaldes vadītāja Valda Ancāna, un, dodoties ceļā uz Rīgu, lai kļūtu par daļu no krāšņā Svētku atklāšanas gājiena, pievienotu kādu skaistu mirkli savai atmiņai lādītei un visi kopā teiktu – Svētki ir sākušies! Lai dzīvo svētki!

Foto Andris Linde

Kopbilde pirms došanās ceļā

Svētku nedēļā norisinājās intensīvs mēģinājumu process gan Daugavas stadionā, kur deju kolektīvi gatavojās deju lieluzvedumam "Māras zeme", gan Mežaparka estrādē, kur kora dziedātāji virsdiriģentu vadībā izdziedāja svētku noslēguma koncerta "Zvaigžņu ceļā" repertuāru, piedaloties gan Latvijā zināmiem solistiem, gan dziesmu autoriem.

Vidējās paaudzes deju kolektīva "Sunta" dejotāja Santa Kārklīņa svētkos piedalījās pirmo reizi. Santa stāsta: "Lielākajai daļai "Suntas" dejotāju tie nebija pirmie Deju svētki, bet man tie bija pirmie. Man ir prieks, ka pāris gadus atpakaļ es tomēr saņēmu drosmi un aizgāju dejojot uz VPDK "Sunta", piepildot savu sapni - dejojot, kas tālāk deva iespēju piedalīties Deju svētkos un piedzīvot ko jaunu un nebijušu.

Spilgtākais, kas palicis atmiņā, ir svētku gājiens, novadu krāšņie tērpi, gandarījums par sevi, ka varu piedalīties un būt "daļa" no svētkiem, ka mēs visi esam svētku radītāji. Savilņojuma sajūtas radīja arī skatītāji, gaviļējot, aplaudējot, radot lepnuma sajūtu pārstāvēt savu pagastu - Suntažus, piederību savai zemei, kultūrai un tradīcijām.

Foto no k.n. arhīva

Svētku gājienā

XXVI VISPĀRĒJIE LATVIEŠU DZIESMU UN XVI DEJU SVĒTKI

Foto no k.n. arhīva

Pirmās dienas kopmēģinājumi bija nogurdinoši, vairāk nākas gaidīt, nekā dejojot, bet tas ir laiks, lai paskatītos, kā dejo citi, izmēģināt pašiem kādu deju, kas vēl "pieklibo", atpūsties un kopīgi visiem pavadīt dienu. Kad neskaitāmi mēģinājumi jau bija aiz muguras un atlicis piedalīties koncertos, tad katrs dejas sākums līdzīgs nesa lielu atbildību, satraukumu un domu, nesajaukt soļus, izdarīt visu pareizi un tik labi, cik katrs to spēj. Tā ir neparakstāma sajūta kopā ar vairākiem tūkstošiem deju izdejoju kopīgu deju caur izveidotiem ornamentiem, tā ir milzīga kopības sajūta, spēks un milzīgs emociju saviļņojums. Tad nav vairs nozīmes, cik noguris esi vai neesi, cik ēdiens ir bijis garšīgs vai ne tik garšīgs, tam visam vairs nav nozīmes, jo tas enerģijas lādiņš, ko iespējams saņemt no dejas, liek aizmirst par visu pārējo.

Protams, nebija jau tikai darbs, mēģinājumu garākos starplaiķos deju izdejoju bija iespēja apmeklēt dažādas apskates vietas bez maksas. Kopīgi visi devāmies uz Motormuzeju, Latvijas Etnogrāfisko Brīvdabas muzeju, izklaides bija daudz un dažādas.

Varu vēl tikai piebilst, ka emocijas, ko jutu kā svētku dalībnieks, nav iespējams nodot ne caur dejas rakstu, ne sajūst caur televīzijas ekrānu, tas jāsaņem katram pašam, jāpiedzīvo esot tur. Novēlu katram, kurš sirdī jūt, ka grib kļūt par deju izdejoju, to arī darīt un piedzīvot svētkus kā dalībniekam!

Ausma un Aivars Gavrilovi senioru deju kolektīvā "Sunčele" deju kopš 1995. gada bez pārtraukuma un Deju svētkos šogad piedalījās jau piekto reizi, tā kā bija pilnīgi gatavi piedalīties mēģinājumu procesā un koncertu norisēs, jo lielos vilcienos jau viss bija skaidrs. Svētku nedēļā deju izdejoju jutās labi un saka, ka šie svētki paliks atmiņā un bija īpaši ar to, ka bija Simtgades svētki. Brīvajā laikā starp mēģinājumiem Ausma un Aivars paspējuši arī skatīt citu kolektīvu sniegumu Vērmānes dārzā.

Jauktais koris "Suntāži" var lepoties ar gados (bet ne sirdi un domās) visvecāko svētku dalībnieku Ogres novadā - Jāni Ķauni, kurš ir kora dziedātājs kopš 1975. gada.

Savukārt Sintija Eglīte līdz šim svētkos vienmēr bijusi kāda deju kolektīva sastāvā un šogad pirmo reizi piedalījās kā kora dziedātāja. Sintija stāsta: "Neticami, bet pēc visiem korī (gan skolas, gan kultūras nama) pavadītajiem gadiem, šie bija pirmie Dziesmu svētki, kuros piedalījās kā dziedātāja. Vienmēr devu priekšroku dejām, bet šoreiz nolēmu, ka jāizmēģina kā ir būt uz lielās Mežaparka skatuves kopā ar tik daudz dziedātājiem reizē. Man šķita, ka spēšu saprast, kas man ir tuvāks - deja vai dziesma, bet tā arī pie secinājumiem nenonācu. Divas pilnīgi nesalīdzināmas pieredzes.

Atziņu, ka Dziesmu svētku sajūta neieradās ar mani pirmajā mēģinājumā, domas visu laiku kavējās atmiņās, cik ļoti patika Daugavas stadionā. Bet jau otrajā mēģinājumā šī sajūta tomēr uzradās - kopā ar Raimonda Paula dziesmu "Manai dzimtenei". Šo dziesmu pirmo reizi kora sastāvā dziedāju vidusskolā un jau no pirmajām notīm tā šķīla kādu īpašu dzirksteli manā sirdī un tā nav nodzisis līdz pat šai dienai.

Ģenerālmēģinājumā un koncertā izdevās sajūst to spēku, kad tik daudz tūkstoši kopā dzied. Tas bija liels enerģijas lādiņš pēc naktīm, kas tika pavadītas dziedot mūsu naktsmītnēs kopā ar citiem korī, kuriem nenāca miegs. Lai gan gulēts bija maz, nevienā mirklī negribējās atlaisties zālītē pagulēt pusdienlaiku, kas bija liels pārsteigums, cik ļoti šī enerģija spēj aizstāt 20 kafijas krūzes.

Paldies mīļajam korītim par jauko kopā būšanu, jo korī ir spēks. Paldies Andim un Sandrai par darbu, jo šis ceļš ir bijis rozēmkaisīts, bet tai pat laikā bija jāpacieš daudz ērkšķu. Paldies arī Dzidrai par to, ka mums ir vieta, kur dziedāt, ka vienmēr tiekam aprūpēti un apcubināti.

Un sveicieni mīļajām deju skolotājām - Veronikai Reinicānei un Aigai Jermakai. Paldies, ka devāt neaizmirstamu Deju svētku pieredzi un mīlestību pret deju uz mūžu. Paldies arī Initai Andževai par lieliskiem mēģinājumiem un koncertiem skolas kora sastāvā.

Ceru, ka ikvienam suntažniekam un citiem skatītājiem izdevās noņemt kaut simtdaļu no mūsu emocijām tur "uz dējiem" un jau septembrī visus koramīļus gaidīsim mūsu kora rindās kā dziedātājus."

Foto no k.n. arhīva

Foto no k.n. arhīva

Foto no k.n. arhīva

XXVI VISPĀRĒJIE LATVIEŠU DZIESMU UN XVI DEJU SVĒTKI

Arī jauniešu deju kolektīva "Spāre" sastāvā ir pavisam "jaunieši" un vairākus svētkus pieredzējušie dejojāji. Deju kolektīva dalībniece Signe Zutere izteica savas domas un ir uzrunājusi arī citus kolektīva biedrus dalīties iespaidos par aizvadītajiem svētkiem. Signe stāsta: "Uz svētkiem jauniešu deju kolektīvs devās vadītājas Aigas Jermakas vadībā. Svētku laikā kolektīvs uzturējās Rīgas Valsts tehnikumā, paldies viņiem par garo ēdināšanu un plašajām telpām, kuras bija tapušas par mūsu "mājām" svētku laikā. Šajos svētkos laika apstākļi lutināja, tāpēc, ka tie nebija nepiemēroti - mums, šad un tad, bija nepiemērots apģērbs. Mēģinājumu grafiks bija ļoti intensīvs visiem, tomēr šajos svētkos kolektīva puīši bija visnoslogotākie, jo viņiem bija tas gods atrasties Daugavas stadionā laikā, kad tika veidoti dažādi raksti uz laukuma.

Mēs dejojām tur, kur gulējām, un gulējām tur, kur dejojām, jo bieži pēc mēģinājuma skolā ieradāties tikai pēc pusnakts un nākamā diena sākās jau agrā rīta stundā.

Kādam no kolektīva šie bija pirmie, bet dažiem tie bija jau septītie svētki pēc kārtas.

Pēc svētkiem gūtās emocijas gribējām paturēt sevi mūžīgi."

"Man bija liels prieks būt mazai daļai no kaut kā liela. Tās emocijas, kuras valdīja mūsu kolektīvā, bija neaprakstāmas. Rokās sadevās tūkstošiem dalībnieku, kas apliecināja to, ka Latvija izliekas par mazu tautu. Patiesībā tā ir liela, varena, spēcīga. Gribu teikt milzīgu paldies mūsu JDK "Spāre" vadītājai Aigai Jermakai par iespēju piedalīties Dziesmu un Deju svētkos un ļaut sajūst šīs brīnišķīgās svētku sajūtas, kurās ik viens bija pamanīts un saprasts. Paldies." Liāna Sīle

"Man šie bija jau septītie Deju svētki, bet noteikti ar emocijām pārpilnākie. Nekad vēl svētkos nebiju tā izplūdusi asarās kā Deju lieluzveduma "Māras zeme" finālā, kopības sajūta ar vairāk nekā 18 tūkstošiem dejojājiem bija neaprakstāma. JDK "Spāri" es raksturotu kā sava veida ģimeni, kas atbalsta un iedvesmo viens otru. Man bija gods dejojot Latvijas simtgades svētkos kopā ar Spāres lieliskajiem dejojājiem, liels paldies Aigai par kolektīva vadīšanu, motivēšanu un iedvesmošanu, Tu mums vienmēr būsi VISLABĀKĀ vadītāja!" Laine Ščerbinska

"Sajūtas bija principā tādas pašas kā iepriekšējos sešos Dziesmu un Deju svētkos. Šī reize no aizvadītajām atšķīrās tikai ar to, ka visi bija daudz saliedētāki un emocionālāki, it īpaši uz noslēguma koncertu. Nedēļa pagāja ātri, jo bija ļoti jautri. Patīkami pavadīts laiks gan stadiona, gan ārpus tā. Kopumā man šie svētki patika vislabāk!" Mārtiņš Ungurs

"Dziesmu un Deju svētki manā uztverē simbolizē vienotību un kopā būšanu ar savu kolektīvu. Vienotība valda gan starp mūsu kolektīvu, gan starp pilnīgi citiem cilvēkiem. Svētki dod mums iespēju iepazīties ar citiem cilvēkiem un veidot to saliedētu kopumu, jo kopā mēs esam stiprāki un varam padarīt daudz vairāk! Tā bija fantastiska sajūta, dejojot priekšā tik daudz skatītājiem un nekautrēties izrādīt savas emocijas, jo tas viss, ko tu iegūsti uz deju laukuma, mūžam paliek sirdī un nekad nevar aizmirst, ka dejojot ir laime!" Matīss Valners

"Daudz emociju un enerģijas tika atstāts Daugavas stadionā, bet beigu beigās sajūtu svētku sajūtu un gandarījumu par paveikto. Brīnišķīga sajūta - atrasties stadionā un darīt to, ko mīli." Samanta Deguna

"Uz svētkiem mēs devāmies ar pagasta piešķirto autobusu, kuru svētkiem skaisti izpušķoja Sandra Krūze - paldies viņai par to. Visu svētku laiku ar mums kopā bija autobusa šoferītis Uldis Krūze, paldies viņam par pacietību un sapratni visas nedēļas garumā.

Tāpat par atbalstu jāsaka paldies mūsu smaidīgajam atbalstītājam Jānim Gritānam, kurš visu svētku laiku mūs uzmundrināja un modināja agrajos mēģinājumu rītos. Jāni, tiekamies "Spāres" vasaras ekskursijā!

Bet vislielāko paldies vēlamies pateikt mūsu kolektīva vadītājai Aigai Jermakai, kuras ieguldītā darba dēļ mums bija iespēja būt šai mazajai daļiņai no kaut kā tik liela. Viņa mūs ir izaudzinājusi par ļoti draudzīgu, atbildīgu un saliedētu kolektīvu. Vārdiem ir grūti aprakstīt to, ko Aiga ir ielikusi kolektīvā. Paldies viņai par to. Pēc svētkiem visi simtprocentīgi pārliecinājāmies, ka DEJOT IR LAIME," visa kolektīva vārdā saka Signe.

Svētku nedēļu katrs no dalībniekiem atcerēsies ar savām emocijām, jo grūtais un ne tik skaistais ar laiku aizmirsies un atmiņās paliks vien spilgtāko brīžu uzplaisnījumi!

Agnese Brauna

Foto no k.n. arhīva

Foto no k.n. arhīva

Foto no k.n. arhīva

Foto no k.n. arhīva

SUNTAŽIEM 795

Foto Andris Linde

Sporta aktivisti - riteņbraucēji

Foto Andris Linde

Uz pili ar pajūgu

Foto Andris Linde

Svētku atklāšanas ceremonija.

No kr. Valdis Ancāns, Mārtiņš Leja, Astrīda Ārmane

Suntažu pagasta 795 gadu jubilejas atzīmēšana sākās jau 20. jūlija vakarā, kad estrādē pulcējās sporta cienītāji – riteņbraucēji un nūjošanas interesenti. Aktīvo atpūta pēc karstas darba nedēļas baudīja prāvs pulciņš suntažnieku. Daļa no tiem devās riteņbraucienā pa Suntažiem ar apskates objektiem Valda Ancāna vadībā, dāmu pulciņš devās iemēģināt nūjošanas prasmes O – veselības treneru – Ilzes Čiškaiņas un Judītes Stāvus – vadībā un vēl saujiņa aktivistu palika estrādē, lai ņemtu dalību Karīnas Čakares un Aivara Pentjuša sagatavotajās veiklības un atjautības stafetēs. Neskatoties uz tropisko klimatu un lielo karstumu, visi sporta entuziasti, paveikuši iecerēto, satikās estrādē vakara noslēgumā un atzina, ka sportot ir forsi un to vajadzētu darīt biežāk.

21. jūlija rītā pēc svinīgā svētku svinēšanas Suntažu luterāņu baznīcā ar fanfaru skaņām Suntažu iedzīvotāji un viesi pils pagalmā sagaidīja baronesi Elizabeti un baronu Oto fon Hanenfelds, kas ieradās savā lauku rezidencē, lai kopīgi ar suntažniekiem atzīmētu Suntažu 795. gadadienu.

Pēc pils saimnieku un pagasta pārvaldes vadītāja Valda Ancāna svinīgās uzrunas pils saime (baroka deju grupa „Senvedere” no Lielplatones) sanākušos priecēja ar krāšņu deju uzvedumu.

Pēc svinīgās svētku atklāšanas apmeklētāji varēja izvēlēties sev tīkamāko nodarbi – piedalīties sporta aktivitātēs, ieklausīties dziesmās un skanīgās dziesmās, doties ekskursijā pa pils pagrabiem un torņiem, veldzēties zem kādas nojumes un baudīt atspirdzinošus dzērienus vai gardu kūku, iestiprināties ar barona ķēkšu sagādāto garšo zupu, ienirt mākslas pasaulē vai izlocīt kājas kopā ar Suntažu deju kolektīvu dalībniekiem.

Suntažu pagasta svētki norisinājās visas dienas garumā ar dažādu aktivitāšu piedāvājumu visiem svētku apmeklētājiem un noslēdzās ar skanīgu grupas „Raxtu raxti” koncertu brīvdabas estrādē „Gliemežvāks”.

Pagasta pārvaldes vadītājs Valdis Ancāns saka paldies visai svētku organizētāju komandai un pauž gandarījumu par interesanti pavadīto dienu un kuplo apmeklētāju skaitu, kas, kā tika noskaidrots dienas gaitā, bija ne tikai Suntažu un Ogres novada iedzīvotāji, bet ciemiņi pat no Dobeles novada.

Saules piepildīta diena, bērnu čalas un smieklī par spīti karstumam, skaisti saņēmušies cilvēki un sirsnīgas atkal satikšanās dzimtajā vietā, skanīgs svētku noslēgums un neskaitāmu sveču radītās gaismas apspīdēta pils siltā jūlija naktī un mazliet nostalgisku un skumīgu sajūtu, jo svētki teju, teju ir beigušies.

Dzirkstošs lepnums un apziņa, ka mani Suntaži ir tik skaisti!

Svētku apmeklētāja Skaidrite saka: “Ikdienā cilvēkam visbiežāk ir darbs. Citam tas nākas vieglāk, citam grūtāk. Taču pasaule ir tā iekārtota, ka ikvienam cilvēkam virs zemes sirds kņud pēc radīšanas prieka. Un tam tiek veltītas brīvās stundas. Suntažu svētki pludoja no radīšanas prieka pārpilnības. Ļaudis dziedāja, dejoja, spēlēja teātri, izspēlēja pasauli rokdarbos, ēst gatavošanas meistardarbos, aušanā, gleznošanā un visbeidzot vienkārši dalījās viens ar otru priekā – uzsmaidot, pasakot labu vārdu, garāmejojot labvēlībā pieskaroties, radot to sajūtu, ko sauc par kopīgajām mājām. Suntažniekiem izdevās. Izdevās aizmirst, ka ikdienai reizēm ir rūgts maizes kumoss, bet piedzīvoja atskārsmi, ka kopā radītais prieks nes līdzi daudz vairāk. Paldies visiem, visiem – gan organizatoriem, gan dalībniekiem, gan viesiem, gan skatītājiem. Lai mums visiem turpinās jaukā vasara ar smaidu uz lūpām un prieku sirdī!”

Agnese Brauna

SUNTAŽIEM 795

Foto Andris Linde

Kā brālītis trusītis uzvarēja lauvu!

Foto Andris Linde

Dejo paši mazākie suntažnieki Kristīnes Lejas vadībā

Foto Andris Linde

Folkloras kopa "Saule"

Foto Andris Linde

Ansamblis "Svīre"

Foto Andris Linde

Dejo "Spāre"

Foto Andris Linde

Raxtu raxti muzicē Suntažu estrādē

Foto Andris Linde

Koncerta apmeklētāji ikvienā estrādes stūrītī

Foto Andris Linde

Neskaitāmu sveču liesmas izgaismo pils apkārtni

Foto Andris Linde

Gunta Babra un Skaidrite Logina

Foto Andris Linde

Par "Valdības zupu" rūpējās Inese Gvelze,
Helga Elksne, Ilona Gisiča

Foto Andris Linde

Foto Andris Linde

Koncerts "Satikšanās dzejā un dziesmā" pils zālē

Foto Andris Linde

Dejo "Suncele"

Paldies par svētkiem

Šogad jūlijs pagājis kā svētku mēnesis, 1. jūlijā sākām ar Dziesmu svētku gājieni, 21. jūlijā beidzām ar Suntažu 795 gadu svētkiem. Protams, pirms tam bija liels darbs vairāku gadu garumā, lai varētu piedalīties Dziesmu svētkos. Esmu patiesi gandarīts, ka Suntažu pagasts svētkos bija pārstāvēts ar 5 kolektīviem, ne katrs novads uz ko tādu ir spējīgs. Liels paldies kultūras nama kolektīvam par ieguldīto darbu, paldies kolektīvu vadītājiem, dziedātājiem un dejojājiem un viņu ģimenes locekļiem par izzinību.

Jau pavasarī sākām gatavoties gada galvenajam notikumam – Suntažiem 795, sevišķi intensīvs darbs sākās pēc Dziesmu svētkiem. Šobrīd svētki jau pagājuši, bet palicis milzīgs gandarījums un lepnums par paveikto, svētku organizatoru veikums ir guvis ļoti augstu novērtējumu no svētku apmeklētājiem. Komplimentus un pateicības sāku uz klausīt jau sestdien svētku laikā, turpināju saņemt svētdien, pirmdien, otrdien.... Svētku organizēšanā un sagatavošanas procesā iesaistījās ļoti daudzi suntažnieki un visi ir pelnījuši tos komplimentus, kurus uz klausīju es, bet ir 3 cilvēki, bez kuriem svētki pilnīgi noteikti būtu citādi. LIELS, LIELS PALDIES Dzidrai Sproģei, Andrim Lindem un Guntai Būmeistarei. Paldies radošajai darba grupai - Armandam, Aigai, Agnesei, Mārtiņam, Astrīdai, Guntai, Ilzei, Helgai, kā arī ikvienam, kurš piedalījās pagasta sakopšanas un svētku sagatavošanas darbos.

Pagasta pārvaldes vadītājs Valdis Ancāns

Foto Andris Linde

Lielplatones vēsturisko deju kolektīvs "Senvedere"

BALTAIS KRUSTS

Foto Andris Linde

Saulains, silts 2018.gada 17. jūlija rīts. Kastrānes kapos rosība pie 1. Pasaules karā kritošo karavīru brāļu kapiem. Tiek uzstādīts balts krusts.

Laika gaitā bija zudis gan krusts, gan kapu vieta aizaugusi un aizmirsta. Vien veco cilvēku atmiņās glabājās piemiņas vieta.

Tautas frontes laikā pirmo reizi tika apzināta karavīru apbedījuma vieta kapsētas stūrī pie šosejas. Viss bija apaudzis ar kokiem un krūmiem. Tautfrontieši sarīkoja talku un attīrīja šo vietu no meža. Iezīmējās neliels paaugstinājums.

Kolhozs beidz pastāvēt un daudzi palika bez darba. Bezdarbnieki sāk sakopt Kastrānes kapus, kas bija pārvērtušies biežā, aizaugušā mežā. Piederīgie vairāk brauca kopt savu senču kapiņus. Ar mašīnām, traktoriem un citu tehniku brauca kapos kur vien var iebraukt un piebraukt. Arī brāļu kapi kādu laiku bija iecienīta vieta tehnikas novietošanai.

Vasaras brīvdienās skolas bērni bija lieli palīgi kapu sakopšanā. Pašvaldība sagādāja vairākas kravas melnzemi. Bērni, čaklām rociņām, Pašvaldība sagādāja vairākas kravas melnzemi. Bērni, čaklām rociņām,

sanesa, nolīdzināja un izveidoja paaugstinājumu. Malas nostiprināja ar akmeņiem, kurus salasīja tur pat apkārtnē un ceļa malās. Tā tika iezīmēta kārtīgi redzama kapu vieta – piemiņas vieta karavīriem.

Šogad ar Rolanda Jēkabsona un Armanda Andževa gādību ir atjaunota un uzstādīta piemiņas zīme - balts krusts. Abās pusēs tam iestrādātas plāksnītes ar tekstu. Vienā pusē rakstīts - Uz ežiņas galvu liku, sargāj' savu tēvu zemi. Otrā - Kur šūpulis man kārts, tur sirds pēc manis skumst, tur steidzies lēnā vēsma, un teic, kur kaps man rakts.

Olga Kārklīņa

ZUDUŠIE KAPI

„Pasaule esot maza”, saka divi klases biedri, dzīvodami Latvijā vienā pilsētā, bet satikdamies Itālijas lidostā. „Pasaule esot maza”, saka divi radinieki, dzīvodami Latvijā blakus ciemos, bet satikdamies Parīzes krodziņā.

„Suntaži ir lieli”, tā saku es, suntažniece Aina Linde, dzīvodama te gandrīz 70 gadus. It kā pazīstu un zinu savu tuvāko apkārtni, bet pagasta citas, tālākās vietas, apjausu tikai aptuveni. Tā reiz sarunājoties ar juristi Aiju Strazdiņu, uzzinu, ka Suntažu pagastā esot bijuši arī vecticībnieku kapi.

„Vecticībnieki ir Krievijas caristes laikā radušies pareizticīgā baznīcas strāvojumi, kuri bija vērsti pret patriarha Nikona un cara Alekseja baznīcas reformu (1650 – 1660). Šīs kustības piekritējus sauc par vecticībniekiem. Vecticībnieki, kā agrāk, uzskata sevi par īstajiem pareizticīgajiem kristiešiem”, rakstīts Vikipēdijā.

Vēstures zinātnieks doktors Inese Runce stāsta, ka liela daļa no tiem, kas nepiekrita baznīcas reformām, bija spiesti atstāt savas dzīvesvietas, jo notika šo cilvēku fiziska iznīcināšana. Bija divi virzieni, kur devās vecticībnieki: viens – Sibīrija, otrs – Baltija. Sākot jau ar 17. gadsimta beigām, Latgalē radās pirmās vecticībnieku kopienas, kuras ļoti veiksmīgi iesakņojās Latvijas kultūrā.

Illarions Ivanovs, Latvijas vecticībnieku biedrības valdes priekšsēdētājs saka, ka vecticībnieki uzskata, ka garīdzniecība pēc Krievijas Pareizticīgās baznīcas sašķelšanās ir zaudējusi Dieva svētību, radīt hierarhiju, bīskapus nav iespējams. Šo piespiedu apstākļu dēļ, vecticībnieki ir bez garīdzniecības, bet Latvijā ir garīgie vadītāji. Tie izvēlēti no izglītotākajiem, tikumīgākajiem ticīgajiem, kuri veic dievkalpošanu, baznīcas dievkalpošanu, pieņem grēksūdzes, veic kristīšanu, apbedīšanu, visu, kas pienākas garīgajam vadītājam. Tādi ir vecticībnieki.

Jūlijā sakumā mēs – skolas saimnieks Armands Andževs, fotogrāfs Andris Linde un

Foto Andris Linde

Foto Andris Linde

Foto Andris Linde

es, suntažniece Aina Linde - devāmies šo kapu meklējumos. Juglēniešu Andra Roņa un Nīnas Lūkinas vadošos norādījumus uz klausījuši un paņēmuši gidu Mihailu Aleksejevu braucam gar „Bērziem” uz kapiem, jo citi ceļi esot aizauguši. Šos kapus saucot arī par Turkalnes kapiem, it kā kādreiz bijuši Turkalnes teritorijā un ir ne pārāk tālu no tās. Atraduši īsto vietu, redzam, ka esam istā mežā Mazās Juglas krastā. Par to, ka esam kapos, liecina tikai vienas ģimenes koptie kapiņi. Ja labi ieskatāmies, atklājam nolauztus krustus, dažiem vēl salasāmi uzraksti. Stāvu uz pauguriņa, kas apaudzis ar sūnām un mellenājiem. Ar šausmām atklāju, ka tam ir kapa forma, aši, aši atrodu citu stāvēšanas vietu. Krustām šķērsām sagāzušās nolauztās egles, aug krūmi.

Apkārt iezīmēti koki, lai tos nocirstu. Pagasta pārvaldes vadītājs Valdis Ancāns teicis, ka kapu teritorija netiks aiztikta.

Zudušie kapi...

Kopā ar skolas saimnieku Armandu Andževu aizbraucām pie Mišas māsas Fatimas uz „Gruntēm, lai uzzinātu vairāk. Fatima stāsta, ka kapi bijuši palieli, kopīgas sakoptas, apžogojumi no dzelzs, skaisti krusti. Krievu vasaras svētkos visi braukuši ar zirgiem, lai satiktos. Bijis ļoti skaisti. Te glabāti aizgājēji no Juglas, Turkalnes, Ropaziem. Toreiz viņi nesen bija apglabājuši māti, kad esot bijis rīkojums (ap deviņdesmitajiem gadiem), ka te vairs nedrīkstot glabāt. Pārmaiņu laikos aizbraukuši uz kapiem, tur viss bijis izdemolēts, krusti apgāzti, salauzti, daļa kopīņu izrakātas. Stāta, ka daži savus tuviniekus esot pārapbedījuši Suntažu kapos. Diemžēl viņiem par šiem kapiem nav nevienas fotogrāfijas.

Viss pagājis, pazudis. Varbūt kādam avīzes lasītājam ir vēl kādas bildes. Andris Linde tās noskenētu un atdotu atpakaļ, būtu vismaz kaut kas no zudušajiem kapiem, lai redzētu kādi tie bija, lai tie pavisam nepazustu nebūtībā.

Aina Linde

SVĒTKI JUGLAS CIEMĀ

Jūlijs patiesi aizritējis svētku zīmē, jo 23. jūlijā svētki svinēti arī Juglā – veikals „Kurmīš” sagaidījis savus apmeklētājus 25. dzimšanas dienas noskaņās. Veikala īpašnieki Ņina Lūkina un Aivars Fridrihsons bijuši patiesi pārsteigti par veikala tuvāko kaimiņu sarūpēto dāvanu – veikals 23. jūlija rītā ticis pie svētku rotas un sagaidījis īpašniekus un apmeklētājus izrotāts un saposts.

Ņina Lūkina ir suntažniece. Skolas gaitas aizvadītas Suntažu vidusskolā un lielākā dzīves daļa aizritējusi Juglas ciemā. Pēc kolhozu likvidēšanas tika meklētas iespējas un varianti, ko darīt tālāk. Kādu ceļu izvēlēties, kur strādāt? Tā 1993.gadā kopā ar Aivaru Fridrihsonu tika atvērts veikals „Kurmīš”, kas nu jau 25 gadu garumā apgādā Juglas iedzīvotājus ar ikdienā nepieciešamajām precēm. Veikals atrodas ēkā, kas sākotnēji kalpojusi kā kolhoza remonta darbnīcas. Pēc tam, kad tika uzcelts jauns darbnīcu komplekss, ēkā iekārtota ēdnīca un zāle, kas tikusi izmantota dažādiem kultūras pasākumiem.

Mainās laiki un cilvēki, taču veikals „Kurmīš” vienmēr bijis kā satikšanās vieta. Šobrīd tas kļuvis vēl aktuālāk un svarīgāk, jo cilvēku laukos paliek arvien mazāk un arī aktīva darbība apstājas ar katru gadu. Pircēji veikalā satiekoties var pārrunāt svarīgākās lietas, uzzināt ko ikdienas dzīvei noderīgu, daloties pieredzē. Ņinas kundze saka, ka nevar salīdzināt laiku pirms 20 un pat 15 gadiem. Šobrīd Juglā vairs nenotiek praktiski nekāda ražošanas, vecāka gadagājuma cilvēku paliek arvien mazāk, jaunieši reti kad apmetas uz dzīvi laukos un darbaspējīgā vecuma ļaudis savās ikdienas gaitās dodas uz Rīgu, Ogrī, Suntažiem. Tas diemžēl jūtams arī veikala apgrozījumā un mazajam uzņēmējam izdzīvošana laukos nav ne viegla, ne vienkārša. „Šajos 25 gados

Foto no Ņ. Lūkinas arhīva

No kr. Aina Grava, Aivars Fridrihsons, Ņina Lūkina

Foto no Ņ. Lūkinas arhīva

praktiski viss laiks ir ticis veltīts darbam veikalā. Plānojot, domājot, rēķinot. Ilgus gadu kolektīvā nostrādāja pārdevēja Vēsma Muskare, jau 24 gadus par pārdevēju strādā Aina Grava. Un šobrīd arī es pati pildu gan pārdevējas, gan grāmatveža, gan sagādnieka pienākumus,” saka Ņinas kundze.” Kolektīvs mums nav liels, bet draudzīgs un satiecīgs.”

Kopā ar veikalu izaugusi veselā paaudze un tas redzams ne tikai apmeklētājos, bet arī pašā Ņinas kundzes ģimenē. Veikala pirmssākumos čakli palīgi bijuši Ņinas kundzes dēli. Nu jau veikalā rosās mazbērni un arī manā apciemojuma dienā mazmeita Alise ir liels palīgs un ar prieku palīdz apkalpot pircējus, lai atvieglotu omītes dienas gaitas.

Ikdienas darbs nav viegls un kā jau uzņēmējdarbībā tas parasti mēdz būt, brīžu, kad nedomāt par to, kā būt un kas jāpaveic nākošajā dienā, ir visai maz. Taču ikvienam no mums nepieciešama atelpa no ikdienas darba. Ņinas kundze stāsta, ka labprāt pavadā laiku kopā ar mazbērniem, dodās kādā izbraucienā pa mūsu skaisto Latviju un vasaras vakaros veldzējas dārzā, kur acis un dvēseli priecē pašas aprūpētas puķu dobes, skaistumkrūmi un nogurušās kājas var atpūtināt mīkstā zālājā.

„Paldies veikala pircējiem, kaimiņiem un visiem labajiem cilvēkiem, kas šo gadu laikā ir palīdzējuši veikalam pastāvēt un attīstīties! Paldies ikvienam par sapratni, doto padomu un pieredzi,” sarunas noslēgumā saka Ņinas kundze un apņēmības pilna un smaidoša dodas apkalpot nākošo klientu.

Lai veiksmīgi nākošie darba gadi un iedzīvotāji sākt atgriezties laukos! Lai neizsīkstošs darba spurs un izturība pastāvēt, neskatoties uz dzīves piespēlētajiem sarežģījumiem!

Agnese Brauna

“IR KATRAM ROKA JĀPIELIEK, LAI LIELAIS DARBS UZ PRIEKŠU IET!”

“Ir katram roka jāpieliek, lai lielais darbs uz priekšu iet!” Šāda varētu būt ikvienas daudzdzīvokļu mājas devīze, jo tiešām – lai māju apkārtnes būtu saņemtas un priecētu gan pašus māju iedzīvotājus, gan garāmgājējus un ciemiņus, ikvienam mājas iedzīvotājam ir jāiesaistās labiekārtošanas un uzturēšanas darbos. Kā liecina novērojumi, pieredze ir dažāda – kāds vienkārši rudenī sagrābj vēja pūstās lapas, kāds visu vasaru citīgi pieskata un aprūpē puķu dobes, lielā daļā daudzdzīvokļu māju tiek organizētas talkas, kurām jāvelta savs brīvais laiks. Un ikvienā no mājām atrodami arī tādi sabiedrības pārstāvji, kuru viedoklis ir atšķirīgs no vairākuma un viņi neuzskata par vajadzīgu piedalīties kopējos darbos un labprāt dzīvo tā, kā ir ērtāk un vienkāršāk. Tuvojoties Suntažu pagasta svētkiem, “Krastu” mājas iedzīvotāji bija nolēmuši ķerties pie sen iecerētiem apkārtnes sakopšanas darbiem. Karstā jūlija svētdienā aktīvākie mājas iedzīvotāji piedalījās kopīgā talkā. Fiziski smaga darba rezultātā tika veikta “Krastu” mājai pieguļošās teritorijas labiekārtošana, pašu spēkiem un līdzekļiem veicot dažādus darbus. Diena bija patiesi karsta un darbs izrādījās apjomīgāks, nekā sākumā šķitis pēc iedzīvotāju domām. Taču smagam darbam un sekmīgai kaimiņu komandas sadarbībai ir labi rezultāti un dienas izskaņā lielajam noguruma neapšaubāmi pievienojās arī prieks par padarīto!

Mazi darbi veido lielo darbu kopumu un noslēgumā varētu piebilst – Laimes lācis nenāks. Tikai mēs paši varam mainīt to, kā dzīvojam un ar savu darbu radīt prieku sev un citiem! Un prieku var gūt arī no kopīgas darbošanās kopīgu mērķu vārdā!

Foto Agnese Brauna

Agnese Brauna

DZEJAS LAPPUSE

Jūras mirdzums no saules,
Lēta lāsēs viz prieks-
Par spēku būt baltajam valim,
Par brāvu tecī klusgjos ūdeņos.

Liedagā spēku smel zvejnieki
No rosības, darba atbalsīm,
Bet klusgajā jūras dzielmē
Dzīkst avots nemirstīgs.

Tad uzvīz pasaule kopumā
No jūras mirdzas līdz liedagam,
Dej vilnis pār priežu galotnēm,
Lēj pilnām rieksāvam mītnu.

Sāk starot ik dārzā ābeles,
Mirdzēt sudrabā madaras,
Vīties vainagā pīpenes,
Aplēties bezgala vienumā.
(Skaidrīte Lēgina)

Vasarai lūdzi
Saulē pilnām rieksāvam dāsnī siltumu lēj,
Dienas mūžības kamelus tālāk vē,
Mēs tināties krāsainos dzīpares lūdzi
Musturos, rakstos un senatnes zīmēs tēti.

Rasētos rītos miglā maldāties,
Zālē pēdas minām un vijīgās madarās,
Noreibstam vīgriežu tvanā un liepziēdās,
Plāvā ik krāsā un kustībā redamies.

Saulē uz pilnbriedu kāpjām-
Basām kājām un kailuma priekā,
Pīnam vainagā uguns vēstules
Lēnei un ritam, un vasarai lūdzi.
(Skaidrīte Lēgina)

Gleznainā Amata

Cauri Vidzemei Amata traucas,
Upes krastos tik gleznains ir skaits.
Bet ūdeni rotājas mēness
Un saulītes zeltainais stars.

Krasta ozoli, šalkdami, ligo,
Bērzu zāres dus saulītes stars.
Bet krasta zied medainas puķes
Un vakars no salduma reibst.

Līpu zāres dzied vēji un putni,
Medains saldums pa krastmalu klīst.
Bet Amata, vīlniece, straujā
Nes liepziēdus, čalojot, lūdzi.

Mostas Amata rītausmā agri,
Mostas putni un gleznainais krasts.
Bet vakaros teiksmaino skatu
Tur uzzīmē saulrieta guņs.

Cauri Vidzemei Amata traucas,
Zvārtas iezī pa ceļam tā skaui.
Bet ūdeni rotājas atspulgs
Un zvaigznes, kas debesīs mirdz.
(Gunta Babra)

Pie Bārtas

Pāri Bārtai peld mākonī balti,
Dzidro ūdeni atspulgi skaui,
Krasta bērzi un ozoli ligo,
Vēsums vakaros mīlīgi skaui.

Saules meila tur sudrabu sijā,
Putni skanīgi vītrost steidz.
Bet, kad zvaigznītes debesīs zvīl,
Spežu gaismu tad mēnessnīš dedz.

Vēja dziesma pa krastmalu klejo,
Koku zāres tik smeldzīgi skan.
Bet tās smaržas, kas medaini saldas,
Apkārt klejo un reibināt steidz.

Vakars atnāk ar sudraba rasu,
Puķu smaržām, kas reibina, tvan.
Bet, kad saulriets sāk debesīs zvīl,
Gleznu uzzīmē teiksmainais skaits.

Pāri Bārtai peld mākonī balti,
Vēja dziesma tik smeldzīgi skan,
Krasta līpas un pilādži ligo,
Medains vēsums tik mīlīgi skaui.
(Gunta Babra)

Varbūt netīsām?

Varbūt netīsām vai tīsām
Tāi laipai pāri gāju.
Tur lējā burbulēja strauts
Un sauca lūdzi dziedāt.
Par ko? Par visu ko.
Par dienām bijušām un nākamām,
Par zilo vibulīti krastā
Un rudens lapām sārītām.
Varbūt netīsām vai tīsām
Es tobrīd palūkojos debesīs.
Tur mākonī kā gullji balti
Tik cēli peldēja un tālāk sauca.
Es, reku aizlikusi acīm,
Vēl ilgi nolūkojos tāl-
Gar acīm aizjoneja dienas, gadi,
Tik daudzās vasaras un ziemas.
Varbūt netīsām vai tīsām
Es izvēlējos ceļu šo.

(Ilona Bākule)

Jūlija negaiss

Sagrieza, sajaucā prātu man
Jūlija negaiss ar pērķona dārdiem.
Apstāties sauca ar lietavu vārdiem,
Kas klusi kā čuksti apkārt san.
Domās gainīju mākonu kalnus,
Sauli kas aizsedza dienā gaišā.
Sabirza ikdienā zibeņu šautrās,
Krāsainos stiklos pa pasauli sējās,
Šķelmīgiem smaidiem tie manī vērās,
Pār dardēdzes tiltu saule kad nāca.
Svētīgs tāds negaiss, kas noskalo domas,
Satiek pa vietām un tālāk sauca.
(Ilona Bākule)

Pēc A. Brigaderes lugas motīviem -
"Lielaais loms"

**Dzīves prieks un dullības gars
kopā ar aktieriem:**

Arti Drozdovu, Romānu Bargo, Eviju Skulti, Voldemāru Šoriņu,
Indru Burkovsku, Raimonda Vazdiku, Anci Kukuli, Aīdu Ozoliņu,
Daci Makovsku, Juri Kalniņu, Jāni Kirmušku.

Režisori - Juri Kalniņš un Voldemārs Šoriņš,
horeogrāfe - Raimonda Vazdika, producente - Aīda Ozoliņa

Mūs atbalsta:

11. augustā plkst. 20.00
Suntažu brīvdabas estrādē "Gliemežvāks"

KULTŪRAS NAMĀ AUGUSTĀ

11. augustā plkst. 20.00 brīvdabas estrādē "Gliemežvāks" izrāde pēc A. Brigaderes lugas motīviem "Lielais loms". Režisori Voldemārs Šoriņš un Juris Kalniņš. Lomās: Evija Skulte, Voldemārs Šoriņš u.c. Ieejas maksa - 7.- EUR.

Simts dienas pirms Latvijas valsts simtās dzimšanas dienas visā Latvijā un pasaulē pāri pakalniem, jūru un upju krastos, pilsdrupu estrādēs, parkos un plavās tiks rīkota Zaļumballe lauku kapelu, orķestru muzikantu, ziņģētāju vai tautas mūzikas ansambļu pavadībā. Ogres novadā "Simtgades zaļumballe" notiks Suntažu pagasta estrādē "Gliemežvāks" **11. augustā plkst. 22.00** kopā ar lauku kapellu "Aizezeres muzikanti". Sapucēsimies 20., 30 gadu stilā, lustēsim, priecāsimies, iepazīsimies un izbaudīsim latviešu dančus kapellas pavadījumā! Interesantākajiem un autentiskākajiem tērpiem - balvas! Ieeja - bez maksas!

24. augustā plkst. 21.00 pie kultūras nama brīvdabas kino! Andreja Ēķa jaunā latviešu komēdija "Blēži". Lomās: I. Rešetins, R. Kalniņa, R. Eilands u.c. Ieejas maksa - 3.-EUR.

Kolektīvu izbraukumi.

25. augustā folkloras kopa "Saule", vokālais ansamblis "Svīre", amatiereteātris "Sauja" un rokgrupa "B Optimist" piedalīsies pasākumā Ogres pilsētas svētku ietvaros.

Stājiet, gadi, un beidziet reiz skriet!
Vai jūs nevarat lēnītēm iet?
Mijas steigas un rūpestu dienas,
Šķiet, ka vienmuļas nav tās nevienas.

Gribas atmiņu dārzā man iet,
Tur, kur jaunības ābeles zied,
Gribas bērnības pagalmā mauriņu plūkt,
Mīļās bērnu dienas pie sevis ciemos lūgt.

Bet gadi nestāj. Tie steidzas un steidzas,
Mirkļi skaistākie sākas un beidzas.
Šos gadus un mirklus es mīlu.
Tos nepārdodu un nemainītu pret ķilu.

(Antoņina Lubeja)

Biedrība "Suntalniece" sveic
Lidiju Lāci jubilejā
un novēl:
Lai veiksmīte blakus iet
un veselība turās!

Fotoakcijas "Viena diena Ogres novadā"
ietvaros
Suntažu pagastā tapušo fotoattēlu izstāde
līdz 30. septembrim apskatāma Suntažu
pagasta bibliotēkā.
Laipni aicināti!

Suntažu vidusskolas skolēnu un vecāku ievēribai!

Mācību grāmatas iespējams saņemt no 20.
augusta skolas bibliotēkā darba dienās.

Gribu izteikt dažu cilvēku kopīgus novērojumus un viedokli.

Ļoti jauki, ka ir iespēja saņemt humānos apgērbus, bet ir nepatīkama sajūta, ka skolu darbinieki ir īpašie ļaudis. Jau labu laiku pirms noteiktās dienas tiek nestas somas un maiši ar savākto bagātību. Un apgādāti arī visi tuvākie radi.

Ko domāt, to visu redzot? Kas tad ir pārējie? Otršķirīgi?

Tad ejam visi vienā dienā vai dodam tikai pa kluso savējiem. Riebīgi.

Anna (vārds mainīts)

Iespiests SIA "Tipogrāfija Ogrē", 5001, Ogrē, Brīvības ielā 31.

Suntažu pagasta laikraksts. Tirāža 500 eks. Reģistrācijas apliecība Nr. 1364.

Atbildīgā par izdevumu - Agnese Brauna. Tālrunis 29346190, e - pasts: agnese_brauna@inbox.lv

Maketētājs - Andris Linde.

Avīze elektroniskā formātā pieejama adresē [www.ogresnovads.lv/Pagasti/Suntaži/Laikraksts Suntažnieks](http://www.ogresnovads.lv/Pagasti/Suntaži/Laikraksts%20Suntažnieks)